

مەرگی ناواد... چیرگی : ستیخان شمرینی

لله ژوور سارد و سمرکلی لاسر کورسیه کی کله نی رزیو وک کتری
برباران هه کورما بوو، بیری له تابله یی کی ئه فسووناوی دکردوو،
وک و نه ککه شک ناوبانگی په پیدایه بکات. له ناکاو بیرکله یی کی
ترسناک هات به مکهیدا تابله یی ئافرتهک بکه شه له وانله و له جوانی
و سمرساکار و باکله شه! فچه کله یی خسته کار، نزیکه یی یهک سا کار
له تابله یی کدا کرد به ناوی "شازاده یی خونه کان"! ئه و تابله یی
"شاکار" که له نه و خه کدا به "شاکاری دسه ته نگین" ناوبانگی
رشته بوو، نهک بوو جکه یی رزامه ندی بینه رانی سهه مین په شانگی،
به کو سمرنجی خودی خه یشی راکه شابوو، به جهره ره ژانه په نج جار هه
جاری به ماوه یی په نج خوله که له تابله کله یی دوه وانیه.

شاکار هسه ته کی سهری هه بوو له هه مبه ره تابله کله یی، زهر جار شه وان
سه جار له خه و راده چکه کی، هه جار و و سهو یه که له دیدا دروست
دسه بوو له به رانه ره تابله که، جارک ما ته کله یی دسه و ته به
تابله که شه و، جارک لافاو دهاته ما ته که یه و و تابله که یی
دخووسانه و، جارک کی دی په له چته یه که دهاته سه ری و
تابله یی که یان له ددزی. خودی خه یشی سه ری له جادووی تابله که یی
دنه نه کرد، نه و نه دله لهی رامابوو، په یو ابوو له ژیا نی واقعیشدا
بوونی هه یه و له دوورگه یی کی دوور، هه نه دله جاریش به دمه هه دانی
په که که یه و دسه ووت من نازانم چنه نه م خه یا ته راستیه م له به ته یی
تابله یی کدا ره نگ کرد؟! هه میش و هه موو کات له گه خه یدا ددوا له
باری تابله که یه و، نه و نه دله شه هه گری ببوو له ترسی له ناوچوونی کاتی
خه و ته له ته نیشته خه یه و دایدنا، یان که له ما ددرد چوو له گه
خه دسه یه د، خه که یی نه و که نار "شاکار" یان به و دسه یی و
تابله یی کی فقه باره گه وره یی له بن هه نگه یدا هه گرتوو، گه نه نیش به
ته و سه و دسه یان ووت کو یی تابله یی ژنه جوانه که.

شاکار، هه موو کات له گه و سهو سه کانی خه یدا دژیا، خه یا ته سه یی
هه بوو، کاته که په شینه مهرگی باوکی کرد، چنه د ره دواتر باوکی
ما ته وای له ژیا کرد، جارک کی تر مهرگی "ملکه" هاو ته منای
ئیستی په گرت په یو ابوو تووشی هه مان نه و نه خه شیه دسه ته نه و هه فاه
دسه رینه یی کوشت، کتومت دوا دوو سه هه مان نه خه شی له جسه ته یی
نه ویشدا دسه و ته. نه و له که ناری دسه له کوخه کی سارد و بچوو کدا
دژیا، دوور بوو له هه موو که سه، ته نه های له هه سته نه ودا بوو،

چوونک پـیـوابوو هیچ کـس ئـویان وـکـخـی و باوـسـیرـکـانی پـ
قووت ناچـت، هـر لـ منـاـیشـو دـریای خـشـویست و حـزی لـ بینینی
شـپـلـ تووـکـان دـکرد.

جارـک لـ سیمینارـکـدا و تـبووی لای من دـریا شاعیرـکـ و شـپـلـکـانیش
گـروویـتی، لـلای "ئـسـکـندـر"ی کـتـبـفرـشیش و تـبووی دـریا بـیانیان
لـ کـچـکی شـخ و شـنگ دـچـت، ناز دـکات و بـ لـنجـ ولارـو خـی
دـنوـنـت، شـوانیش لـ جـنـراـکی چوارشانـی گـشتنی تووـکـ دـچـکـ
هیچ شـتـک لـ هـرش و شـپـلـدان رایناگرـ.

یـکـک لـ ئـوارـکـان کـ بـ ئازاری نـخـشیـکـیـو دـتـلایـو، وـکـ
پیشـی بـردـوامی خـی، سـیری تـابلـکـی دـکرد، بـمـام ئـوی بینینی
ئـمـجاری لـوانی پـشوو جیا کردـو، بـ یـکـمـجار ئـشق خـووکـی دا،
بـیاری دا ئـشقی "شازادی خـونـکـان" بـت، و تیشی "شازادی
خـونـکـان لـ خـو بـدار دـکـمـو، چوونکـ ئـویش پـنج جار منی لـ
خـونـیدا بینیو، هـر بـمینـ دـمناسـتـو". پـیـوابوو کـچی ناو
تـابلـکـ لـ واقیعدا بوونی هـیـ و چاوـوانی دـکات. لـم ئـوارـو
"شاکار" ئاشق دـبـت و هاوـ و ناسیاوـکـانی هـست بـ شـتـبوونی
دـکـن.

شاکار، هـمیشـ لـ کاتی سـیری ئاوـنـدا، سـرسام دـبوو بـخـی، بـ
ئـندازـیـک نـرگسی بوو، پـیـوابوو بـو هـموو قـزی و بـهرـیـو،
هیچ کـچـک نییـ لـ ئاستی ئـودا، هـر لـ بـرئـمـ بوو لـ ئـشق
دـسـمـیـو، جار جاریش لـگـ خـیدا دـکـوتـ ورتـ ورت، دـیووت
"دـی من لـ ئاوریشـم، بـرگـی پـای ئـشق ناگرـ". یان جارـک بـ
"خـزال" خانی دراوسـی پـشویانی و تـبوو "هیچ دـردـک لـ ئـشق
کوشندـتر نییـ، دـ قـت نامـر مـگـر بـ شکستی ئـشق نـبـ".
دـگـنـو بـ مـلا "گورون"ی و تـبوو "لـ دوعا کانتا نزای ئـو بـکـ،
خودا لـ ئـشق لامانبات، چوونکـ ئـشق خودا و خـمانمان لـ بیر
دـباتـو".

دوای ئـو ئـوارـیـ بـیار دـدات، دـست بکات بـ گـان بـ دوای
"شازادی خـونـکـان". زـر عـودا دـبـ، زـر دـگـ بـ ئـوی هـست
بـ ماندووون بکات یان تووشی نامرادی بـ، دوای سـ سا "مـلـک
رـیحان" دـبینـ، زـر شـو و سیفاتی "شازادی خـونـکـان"ی تـدا
دـبینـ، بـیار دـدات لـی نزیک بـتـو، پـنج مانگ لـگـ "مـلـک"
سـرقا دـبـت، هـست دـکات ئـمـ خودی تـابلـکـیـ. پـنج سا پـکـو
دـبن، مـلـک بـزار دـبـ لـو رـفتاری "شاکار" کـ دـیـو هـمو
جوانی و سیفاتـکـانی تـابلـکـ لـودا بدـزـتـو، پاش سـ مانگ لـ
دـدـنگی و ساردیی نـوانیان، "مـلـک" بـیاری جـهـشتن دـدات، بـو
هـیـو ماوی سـ سا "شاکار" لـ سـوداسـری و بـهـشـیدا دـبـ.

کس ل و س سا دا، هیچ تابلای کی نوی لاندی، تنیا وک دوانیک ب ککان و شقامکانی شارد دسووایو ب مستی، شوانیش لگ باندوایان و رسواکانی شار جنجاک ل سار پارچ مقبایک دختوت، ئو ل و ساتدا بهشی و سارخشیان شدا تابلای هار پبوو ه موو شتکی ل دستدا، تنیا "شازادی خونکان" نبت. ل و ساتاندا "موعتسم ئاغا" وک فریاد سک دت ژیانیه و، ئو یارم تی ددات تا کو ژیانى ئاسایى بکات و واز ل خیا بهندت، ل برئوی ب بچوونی موعتسم شازادی خونکان، تنیا بره می خیا هیونرم نددک، هرچند "شاکار" ب رووکش سار ب قسکانی ئاغا دلقند، بام ئو د یو ب رگایکی تر بدوای شازاد کیدا بگ.

شاکار ل کار هونرییکانی بردوام دبت، بمش ناوبانگ و دها تکی زر پیدا دکات، تا ئو ساتی ب رکوت "فریشتی سپی" دناسه، فریشت ئافر تکی تمنا و ئق گوری— زران و خون شیرینه. زوو وای ل دکات هست بکات ئو کس ی ئم بدوایدا دگ، دوی پنج مانگ پیمانی خشویستی دبستن. "شاکار" مستی "فریشت" دبت و دگ ب دوی شو و ئو سیفات خیا یانی ب شازادی خونکانی داتاشیو ل فریشتدا، هرچند ت و او هگری بوو، بام د یو ببت شازاد کی، ئمجارش ب بختی رشی "شاکار" دوی س سا "فریشت" بیاری دوورک وتنو ددات لی!! ئمیش سارشات و و د ب، بام هشتا سارچ و بز و، پیوای هتگک یشتن ه بوو ئگینا "شازادی خونکان" هی و ئم دوو ه بزاردی پی پشووی ب سهو بوو.

شاکار، ل م ماوید دا بدنگ دببت، ل ناکاو ل سیمینارکی "پرفیسر سوار" دا ک تایب ت ب ئشق، ددک و ب چند وتیک سرنجی ئاماد بووان رادک ش، ل قسکانیدا وتبووی "ئشق زرانبازی لگ و چار نووس، ئوی ل م رگ بترسه هیچ کات ناتوان ببت ئشق". یان ئو وشی وتبوو "ئشق وات ه لاه لابوون، وات برینداربوون ل س دلاو، ئشق خوینی ئاتر ل خکانی ئاسایی". لدوایین دکانیدا وتبووی "ئشق بریتی ل هونری ئازارچشتن، لگ ئو شدا هرچی تامی ئو ئازار بچژ، همیش حزی پ دکات و، ئممش پچوانی یاساکانی سرووشت، چوونک مرق ل ه موو ئازارک هدد، جگ ل ئازاری ئشق".

ئمجار ل دوی س مانگ ل رشتنی فریشت، هر وک دوو جار کی پشو، ب رکوت چای دچت سار "پری دریا". پری ژنک چند سا ل خی تمنی زیاتر، ه موو سیفاتکانی "شازادی خونکان" لدو د بینت و، بی ل سار لاپ پیک ل ناو دما ب ک ن کیدا

کە لێ نەنکییە و بەی بەجەما بوو نووسیبوو "پەری دەریا هەر ئێ و شازادەیی پەش چەندان سا، بە فەچەیی خەیا رەنگم کردبوو، کەچی ئێ و تا لێ واقعدا دەزیووم تەو". یان لەسەر پەشتی تابلەیی کی نووسیبوو "من خەیا م کرد بە واقع، شازادەیی خەو نەکانم کرد بە راستی، کەواتە هیچ خەیا کە نییە بە و نەیی کی واقعی، بە مام رەنگە هەندە جار ئێ و و نەیی بە تەخە ببینن".

شاکار و پەری دەریا، زەر ئاسوودە بوون لە گەگەیی کتر، هەردووکیان لە خەیا تە خەیا نەدا دەیانووت لە کە تاییدا شازادەیی خەو نەکانی خەمان دەزیو تەو، بە مام کە سپ و تەگەری زەریان بە دەهاتە پەش و، زەر جاریش سەرچەیی کانی شاکار دەبوو سەرئەش بە پەری، لە گەگە ئێ و شەدا هیچ کات نەیان دەتوانی بە یە کتر هەبکەن. تا لێ کە تاییدا "شیرینی جادوو گەر" جادووی رەشی لەکردن، وردە وردە دەیی پەری دەریای رەش کرد، دەیووست بیاتەو بە باو رەشی "ئە فراسیاو"ی هاوسەری کە دە مەک بوو وەک هاوسەر پەک و نە مابوون، تەنیا لە رووکەش و دەردە کەوت هاوسەر بن. بە یانییە کی شووم پەری دەریا مائەوا یی یە جاریی لە شاکار کرد و بە مەش خەونی "شازادەیی خەو نەکان"ی هە رەسی هەنا.

شاکار، تابلە کەیی سووتانە، وەک شەت و دەوانە بە مەیی و شەرا بەو بە شەقامە کە نەو هەتوچەیی دە کرد، لە بەر خەیی و دەیووت "ئە شازادەیی خەو نەکانم، خەزگە لە کە تا رەژی ژیا نەدا تەم بدە زیباو، چوونکە بە ئامانجە ک دەژیام، کە وابوو ئەستا هیچ پاساو ک بە زیندە گیم نەماو". جارەک "تەیفوور"ی ئامزای دایکی لە "شاکار"ی بیستبوو کە وتبووی "لێ نەوان مە رگی من و ژیا نە گەگە پەری دەریا، رەگەیی سەیی م نییە". لە نامە یە کیشدا بە "شالیار"ی هاو پەیی نزیکی نووسیبوو "ژیا نە چەند بە تام، بە ئێ و کە سەیی خەونی پەو دەبینی، چەند سامناکە مەرق هەست بەکات هیچ خەو نەکی نەماو، یان ئیدی نەتوانە خەون ببینە". ئەو رەشی نووسیبوو "ژیا نە بریتییە لە هەو دەدان بە دەزینە وەیی نیو نەتەوا و کەت، هە رکات دەزیتەو دەگەیتە کە مە، ئە گەر نەیدەزیتەو هەر بە هیوای دەزینە وەیی دەژیت، بە مام کە دەزیتەو و لەتکرایەو جارەکی دی، ئیدی دەمری، چوونکە ئازاری ئێ و لەتبوونە ئێ تەکوژ... ئێ تەکوژ... ئێ تەکوژ".

سەر رەژ دوا ی ئێ م نامە یی تەرمی "شاکار" لە کوخە کەیی خەیدا لە کە ناری دەریا کە دا، بە مردوویی دەزرایەو، رەژنامە نووسەکان بە پەلە پەوزکە مایکیان دەخستە بەردەم ئەفسەری پەلیس هەکاری مە رگی ئێ و هونەرمەندە گەورە یی چییە؟ ئایا کوژراو؟ ئە گەر کوژراو کە لە پەشتیی و تە؟. ئایا خەیی کوشتوو؟ بەچی خەیی کوشتوو؟.

ئەفسەرە کەش بە خوێنساردییەو دەیووت جار لە لێکە پینە و داین،

بہاؤ نام کے چکر دوو بسے ر تابلے کے و ر ح د رچو و۔ تا ئے ستاش
نہ زانراو ئا یا خے کوشت یان لے کردن وے لے تے کے ی تری کووشتی؟
ئے مے کے دے کے زے مے نے کے نہ کراوے تے و و کے سیش نایے وے بکرے تے و۔ دوا
پہنچ سا بسے ر مے رگی "شاکار" دا زانرا ئے و تابلے یے بسے ریدا
مردو وے کارے کی "پے ری دے ریا" بو وے کے وے نے یے ہر دو وکیان بو وے
پے کے وے، لے دوا ہے مین دے یے ثیا نیشدا بسے سوراوی ژنان کے ہے میش
"پے ری" ناوی "شاکار" یے دے نووسی، لے سے ر دیواری ماے کے یدا
نووسی بووی "ہیچ کات ناگے یے خے ونے کانمان، لے گے ن با ہے ر خے ون
بن"۔

نہ فے مے ری 2014